

Áralakulás

A fogyasztói árak júliushoz képest 0,8 százalékkal emelkedtek augusztusban, az árszínvonal az elmúlt tizenkét hónap alatt 20,7 százalékkal nőtt. Tavaly augusztusban 0,2 százalékos havi és 34,2 százalékos 12 hónap alatti árnövekedés mutatkozott – állapítja meg a Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb jelentése.

Az augusztusi árnövekedést mérsékelte a zöldség- és gyümölcsfélék szokásos nyári árcsökkenése és a ruházati termékek nyárvégi kiárusítása. Ezeket nem számítva az augusztusi áremelkedés 1,2 százalékos. Az idényre jellemzőek nélkül kimutatott június 0,9 és a júliusi 0,7 százalékos mértéknél ez tehát magasabb, aminek oka, hogy a villany-, a gáz- és gyógyszáráremelés együttesen 0,5 százalékkal emelték az árszínvonalat. Augusztusban a villamos energia összességében 21–22. százalékkal, a vezetékes gáz köbméterenként 15 százalékkal került többbe az előző havinál. Ezenkívül augusztusban az élelmiszerek közül a liszt, a cukor, a tojás ára nőtt számottevően. Az élelmiszerek közül a zöldség- és gyümölcsfélék árai összességükben csupán 2 százalékkal voltak drágábbak, mint tavaly augusztusban.

A ruházatkódási cikkek 99,4 százalékos indexe az árengedmények hatását tükrözi.

Az áraknak megfelelően a két felnőtt és két 15 éven aluli gyermek alkotta városi család létminimuma augusztusban 35 ezer 546 forintot tett ki, tavaly augusztusban ugyanezen család típus létminimuma 29 ezer 541 forint volt.

Példamutató a közember valóságérzete

(Folytatás az 1. oldalról.) Szabad György házelnök ezután átadta a szót a bizottsági előadóknak és a pártok vezérszónokainak.

A kormánybeszámoló megvitatása a frakcióvezetők felszólalásaival vette kezdetét. Kónya Imre frakcióvezető minden körülményt figyelembe véve, sikeresnek minősítette a kormány elmúlt két éves tevékenységét. Tölgyessy Péter, az SZDSZ elnöke azt állította, hogy a kabinet nem a nép, hanem a népszerűtlenség kormánya, és ez, véleménye szerint, annak ellenére elmondható, hogy a kormány tartózkodott az olyan, általa megígért népszerűtlen intézkedések végrehajtásától, mint például az államháztartás átfogó reformja. Dragon Pál, a 37-ek vezérszónoka hangsúlyozta: az FKGP nem kárpótlást szeretett volna, hanem az egykori tulajdon visszaadását. Horn Gyula, az MSZP elnöke a kormány által vázolt helyzetet úgy értékelte: jó, de nem reménytelen. Határozottan elutasította a gazdaságban is jelentkező – mint fogalmazott – nép-nemzeti felfogást. Kifejezte aggodalmát, amiért az egyébként stabilitásra törekvő kormány élezi a feszültségeket a média-ügyben.

A „RIGO” Szegedi Kézsizerszámgártó Részvénytársaság

megvételre felajánlja

IFA típusú 5 tonnás fixplatós tehergépkocsiját.

A gépjármű első üzembe helyezése: 1990. 07. 28., 1994. 05. 21-ig érvényes műszaki vizsgával rendelkezik.

Érdeklődni a 22-722/32 telefonon, Lovász Károlynál lehet.

A HÉT KÉRDÉSE

Ökológiai katasztrófa Szegeden?

A Fémselekt Kiszövetkezet Farkiréti telepén 2000 tonna veszélyes hulladékot, zömében galvániszapot tárolnak. Riportunkhoz kapcsolódott e heti kérdésünk:

Miklós Imre, zenész: – Nagy felelőtlenség volt a Fémselekt részéről, hogy ilyen veszélyes helyen raktározta a mérgező hulladékokat. Borzasztó dolognak tartom, hogy ebből akartak meggazdagodni. Most csődbe mentek, a hulladékokat pedig nem tudni, ki szállítja majd el. Mit lehetne tenni? Valamilyen módon rá kellene kényszeríteni azokat, akik odaszállították a mérgeket, hogy távolítsák el onnan, amilyen gyorsan csak lehet. Bírósági eljárást kellene indítani mindazok ellen, akiket felelősség terhel az ügyben. A méregtelenítés költségeit nekik kellene állniuk, bár erre egy csődbe ment vállalat nem valószínű, hogy képes lesz. Talán nemzetközi szervezetektől kellene segítséget kérni.

Nagy Miklósné, jogtanácsos: – Megengedhetetlen, hogy továbbra is ott maradjon a hulladék. Kötelezni kell a Fémselektet, hogy szállítsa el a mérgető anyagokat oda, ahol nem veszélyeztetni az emberek életét. Gondolom, hogy a csődeljárás során a felszámoló első dolga kötelezni a kiszövetkezetet, hogy rendezze a területet. A csőd miatt bírság kiszabására nem hiszem, hogy van lehetőség, hisz épp elég zűrös lehet a helyzetük így is. De valamit tenni kell, mert ha a Tisza megmérgeződné, akkor bizonyos, hogy a halállomány teljesen kipusztul, és a folyóban való fürdőzés is hosszú évekre lehetetlenné válik. A környezetvédőknek és az illetékes minisztériumnak is tennie kellene valamit. Fontos szerepe van az ügyben a sajtónak is, hogy felhívja a figyelmet az ilyen és hasonló esetekre.

Györgyné Vőneki Márta, gyeseen lévő: – Szörnyű, hogy ekkora felelőtlenséget követett el a kiszövetkezet. Talán arra számítottak, hogy nem esik több eső, vagy nem lesz több árvíz? Ha ne adj’ isten bekövetkezik a katasztrófa, vajon mivel fognak védekezni? Mert azzal aligha, hogy nem volt pénzük, és kevés volt a rendelkezésre álló idő. Ha a folyóba kerül a mérge, akkor minden elpusztul a Tiszában. A mérge esetleg felbukkanhat a talajvízben. Lassan megmérgezhetheti az embereket is. Szeged ivóvíze artézi kutakból jön ugyan, de nem tudni, mi lesz a kisebb községekkel és a földbe ásott kutakkal...

T. V. T.

KÖZÉLETI NAPLÓ

HOLNAP

AZ MDF székházában (Római krt. 31.) 17 órától dr. Kiss Lajos ügyvéd jogi tanácsadást tart.

*

DR. BRATINKA JÓZSEF országgyűlési képviselő irodája (Szeged, Rákóczi tér 1., megyei önkormányzat épülete, 617-es szoba) hétfőn, szerdán és pénteken 13–15 óra között tart fogadóórát. Telefon: 21-622/267.

Finnek és magyarok – egy hajóban

A Szegeden, kedden megkezdődött finn–magyar üzletembertalálkozó tegnap, szerdán este tiszai hajókirándulással zárult. A szervező Progress kisvállalkozásfejlesztési alaptvány majd csak eztán összegzi, hány üzletet is kötött a 17 Turku megyei finn és a közel 30 Csongrád megyei vállalkozó, de annyi már most bizonyos: sikeres volt a tétre, helyre, befutóra szervezett program.

A Progress ugyanis régi kapcsolatokat ápol a finnekkel – ipari és kereskedelmi minisztériumuk 13 millió forintot utalt át Szegedre, s a Turku megyeiek segítettek többek között az alaptvány üzleti tervének elkészítésében is. Ennek az lett a következménye, hogy a helyi vállalatokat ismerő finnek jóelőre jelezték, milyen cégek képviselőivel szeretnének találkozni. (Azok az üzletemberek például, akik a szegedi vásáron jártak a nyáron, kérték a Progress, hívják meg a sírkőfeliratokat saját, számítógép vezérelte berendezésével előállító vállalkozót. Így jöhetett létre újabb találkozó Tóth Tibor csengelei vállalkozóval.)

A keddi, előadásokkal tarkított program tegnap „üzemlátogatásokkal” folytatódott. A finnek jártak többek között Deszken, az önkormányzatnál és a Taurusban, a Szegedi Ruhagyárban, tárgyaltak a Minipack Kft.-nél, az agrárkamaránál, a DmGK-nál, az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Hivatalnál, a Mezőbank Rt.-nél, s az Euromenedzser Bt.-nél.

F. K.

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Ha az ember talál a kertjében egy bombát, nem azt firtatja, hogy hogyan került oda, hanem hogyan tudna megszabadulni tőle.

Méreggyár a Tisza partján (3.)

A lelakatolt veszély

– Nekünk nincs százmilliónk, hogy felszámoljuk ezt a mérgez-telepet.

– Mi lenne a megoldás?

– Őszinte legyek? Nem tudom! Egy biztos, nem szabad újabb vállalkozókat beengedni erre a telepre. A szerencselovagokból elég. Nagy kárt okoztak már eddig is. Az bizonyos, hogy a minisztériumnak, a környezetvédelmi felügyelőségnek és az önkormányzatnak össze kell fogni. Közösen kell megoldást találnunk.

– Ha az ember talál a kertjében egy bombát, nem azt firtatja, hogy hogyan került oda, hanem hogyan tudna megszabadulni tőle – mondja a felszámolást irányító Szócs Lajos.

Szabadulni a veszélytől pedig nem lesz könnyű. A Fémselekt vagyona jó ha ötmillióért elkel. A tartozásai viszont elérik a 45 milliót. Erre jönne az a százmillió, ami a veszélyes hulladékok elszállításának az ára.

– Annyi pénze sincs kiszövetkezőnek, hogy az árverési hirdetést feladja.

– Árverezik a galvániszapos hordókat is?

– Elvileg kellene, de kiröhögnének bennünket. Ki az a bolond, aki százmillióért vesz mérget magának. Hiszen egy éve nincs termelés a telepen. A gépek beroszdásodtak, az üzem teljesen tönkrement.

Erre szokás azt mondani, hogy patthelyzet. A jét persze jóval nagyobb, mint egy sakkjátszában. Az egykori szerencselovagok viszont szép csendben odébbálltak, csak a hulladék maradt utánuk. Baráth úr –

– Az önkormányzathoz hiába hozzák a telep kulcsát, mi nem tudunk mit kezdeni vele! Ráadásul nem is a mi dolgunk – mondja Tűhegyi József alpolgármester, miután arcát a kezébe temeti a Fémselekt hallatán. Nem is csoda, hiszen az elmúlt öt évben sok bosszúságot okozott a kiszövetkezet a városnak is.

Állítólag – magánvállalkozóként keresi a kenyerét. Még az hírlik, hogy ő szívesen visszavenné a veszélyes hordókat.

– Meg kellene keresni a felelősöket! – mondja Tűhegyi József – Mégis csak elképesztő, hogy néhány felelőtlen vállalkozó ilyen helyzet elé állítja a várost. Ráadásul büntetlenül veszélyeztethetik a környezetet.

Azt már elképzelni is szörnyű, mi történt volna, ha néhány évvel ezelőtt valamilyen csoda folytán mégis csak felépül az a veszélyes hulladék feldolgozó, amit a szövetkezet akkori vezetői képzeltek el Algyőre. A tervek ugyan elkészültek, de szerencsére, soha nem lett belőlük semmi. Csak a három milliós tartozás maradt utánuk, pénzt ugyanis a tervező cég a mai napig sem látott a munkájáért.

Időközben pedig elnökök jöttek, elnökök mentek, de egyikük sem tudott mit csinálni az örökséggel. Némelyikük a nyilvánosságot igyekezett ki-zárni, mások csendben örödlöttek, de a veszély tovább nőtt:

mindenki csak hozta, hozta a hulladékot, hogy valahogy életben tartsa a céget.

– Még az idén is kötelesek voltunk a szerződés szerint két szállítmányt átvenni – mondja Pópit János elnök. – Pedig az év elején már látszott, hogy a kiszövetkezet nem kerülheti el a véget.

Az egész ország környezetvédelmi botrányoktól hangos. Fertőzött a talaj, mérgezett a folyó, szívhatalan a levegő. Vajon ki fog odafigyelni arra, hogy a Tisza-partján néhány kalandor öt éve elhelyezett egy időzített bombát, ami egyre hangosabban ketyeg.

Talán majd akkor, ha már késő lesz. De miért váránk meg, hogy döglött halak figyelmeztessenek minket idebenn a városban, hogy odakinn a természet már haldoklik. És mi a garancia arra, hogy máshol, máskor a kalandorság, százezrek egészségének veszélyeztetése nem ismétlődik meg újra.

Néhány hét és csak a lakat marad a Farkiréti telepen. No meg a remény: hogy nem jön eső, nem zúdul ránk egy árvíz és nem másznak be csintalan, veszélyt nem sejtő gyerekek a méreggel teli hordók tetejére, hogy várnak képzelve elfoglalják, vagy megvédjék, amiről nem is sejtik, hogy mekkora veszélyt rejt. A fehér zászló már ott lobog a hordó-várak tetején.

Csak észre kellene végre venni...

(Vége.)

RAFAI GÁBOR

Tanácsadói segítség Amerikából

A PROGRESS Alaptvány kétnapos finn–magyar vállalkozótalálkozóján egy olyan amerikai szervezet képviselői is megjelentek, melynek célja, hogy Közép- és Kelet-Európa támogatására mozgósítsa az Egyesült Államok magánvállalkozóit. A Citizens Democracy Corps kisvállalkozói programjának feladata az, hogy kapcsolatot teremtsen a kis- és középüzemek kiépítése és működtetése területén nagy tapasztalattal rendelkező amerikai vállalkozók és a segítségükre igényt tartó közép-kelet-európai kisvállalkozók között. A CDC tanácsadói önkéntes segítséget nyújtanak. Megbízatásuk lehet hosszú vagy rövid távú, és rendszeresen látogatják az egyes vállalatokat. Munkájuk végzetével továbbra is tartják majd a kapcsolatot azokkal a vállalatokkal, akikkel itt tartózkodásuk során munkakapcsolatot alakítottak ki. A program kezdetben az olyan vállalatokra összpontosít, amelyeknek 50-500 alkalmazottjuk van, már működő vállalkozások, privatizáltak vagy privatizáció alatt állók, tulajdonosuk vagy irányítójuk magyar állampolgár. A program megvalósításának első lépéseként létrejött egy budapesti iroda, melynek feladata felkutatni azokat a cégeket, amelyek hasznosítani tudják egy amerikai kisvállalkozó tapasztalatait és képességeit. Ennek köszönhető a CDC képviselőinek látogatása a finn–magyar találkozón.

K. G.